

Delegació Diocesana de Pastoral Familiar
Arquebisbat de Barcelona

LA FAMÍLIA, EL TREBALL I LA FESTA

Del 30 de maig al 3 de juny de 2012 es celebrarà a Milà la VII trobada mundial de famílies. Aquestes trobades Internacionals van néixer per iniciativa del Papa Joan Pau II amb la intenció de celebrar-les cada tres anys. La primera va ser a Roma l'any 1994; posteriorment s'han celebrat a Rio Janeiro el 1997, Roma el 2000, Manila el 2003, València el 2006 i la darrera a Mèxic el 2009.

La trobada de Milà es convoca amb el lema: *Família: treball i festa*. La seva intenció és relacionar la vida de família amb aquells elements que configuren el seu entorn: en primer lloc el treball i un altre aspecte, que podria semblar no té importància, però que en té molta: la festa.

La família

El primer aspecte sobre el qual es vol centrar l'atenció és el de la mateixa família. La família avui es pot mirar des de diverses perspectives, perquè actualment es parla de família amb relació a experiències diverses que poc tenen a veure amb el que s'ha entès tradicionalment com a tal: la vida de comunitat que neix de la relació d'amor estable entre un home i una dona, oberta a la vida.

La vida de la família va més enllà de la seva dimensió jurídica o de les mateixes definicions que es puguin donar. La família no és quelcom que cadascú s'inventa com vol, segons el seu parer. Es fonamenta en la mateixa constitució biològica de l'home i de la dona, que en la seva vocació d'esposos la fan possible. La creen cada dia amb el seu amor i es concreta en la comunió de vida a través de compartir la riquesa de cada minut, del fets que com esposos mútuament esperen compartir, d'ajudar-se, de tenir consciència que fan una ruta en comú i de créixer en l'experiència que s'han unit les mans i els cors.

No hi ha res de banal en la vida i en la convivència familiar. El gran perill que poden tenir els esposos és no saber què dir-se, coexistir en silenci, no mantenir un diàleg sincer, restar indiferents davant de la presència de l'altra persona, haver perdut la il·lusió de mirar el futur amb esperança, estar cansats de donar-se la mà i el cor per la manca de resposta, de no treballar per a la felicitat mútua i de la família. La vida familiar pot estar amenaçada per un altre gran perill: caure en la rutina, la rutina del gestos i de les paraules dites perquè toca, sense esperit.

En la vida de família hi han de col·laborar tots els membres, especialment els fills. Ells també fan possible que la llar sigui un lloc d'amor i de comunió. De la mateixa manera que actualment el divorci és una lacra social, ho són també aquelles actituds en què els fills, en un mal entès ús de la llibertat, no col·laboren en el temps i dedicació que necessiten la família i els pares.

Família i treball

El treball ocupa moltes hores de la vida dels adults. Són molts els qui passen més hores amb els companys de treball, entre les màquines, que no pas amb l'esposa, l'espòs i els fills.

El treball, que la Bíblia presenta com un deure, és també un mitjà a través del qual l'home transforma la natura a favor seu, i a la vegada es pot convertir en un mitjà de trobada i de diàleg amb Déu. Treballar és una potència inherent a l'home i a la dona i els ha d'ajudar a humanitzar-se, a créixer com a persones. Dissortadament no sempre el treball i les seves condicions responen a la dignitat de la persona humana. És aquest un dels reptes pendents de la societat.

El treball és indispensable com a mitjà per al sosteniment de la família i de la seva funció educadora. El benestar familiar necessita d'uns béns per a fer front a les necessitats i responsabilitats familiars. Però també es pot donar una idolatria del treball, convertir-lo en un lloc

d'escapisme per no restar a casa, evitar dedicar el temps que la família requereix o deixar-se portar per l'enlluernament econòmic, per esdevenir potents socialment. Aquesta actitud por portar a situacions d'esgotament, que impedeixen dedicar temps a altres activitats necessàries per a la persona i per a la família, i creure que la seguretat que dona el diner és el bé més important, quan de fet és la idolatria d'aquest segle. En els moments actuals pot donar-se el fenomen contrari: la crisi econòmica pot crear situacions d'angoixa vital, amb moltes conseqüències familiars negatives, a aquells que sense feina s'esforcen inútilment per trobar un nou lloc de treball per poder guanyar el sou amb el qual alimentar dignament la seva família.

Família i festa.

El relat de la creació acaba amb el setè dia. Dia en què Déu va veure que el que havia creat era bo i va descansar. L'home, fet a imatge i semblança de Déu, és cridat a contemplar l'obra de la creació. El dia setè és el més important, el dia en què es pot gaudir de tot el que és la vida. Déu ha posat la natura en mans de l'home i per l'home: "creixeu i multipliqueu-vos i domineu la terra" i aquesta natura mereix ser contemplada, viscuda. Aquesta contemplació de la vida, de la natura, ens apropa al mateix Déu

El diumenge és el dia de la família. El dia de la llar, de dedicar temps als éssers estimats, cosa que a vegades no ens permeten les responsabilitats i el treball de cada dia.

El diumenge és el dia del Senyor. Dia en què la comunitat cristiana es reuneix a l'entorn de la taula eucarística en una festa de comunió. És el moment de fer Església, una família de famílies.

La família, finalment, té les seves pròpies festes. Una família que no celebri els esdeveniments que la configuren és que ha perdut la seva unitat, identitat i consistència. En les festes familiars es valoren les persones, es fa present la seva història, afloren els records i es fa memòria de la pròpia història irrepètible. La comunió entre els seus membres en la concòrdia, la fraternitat i la pau, és una festa, i més en un món en què la violència, la desconfiança, els egoismes són la causa del patiment de tanta gent.

Qüestions a dialogar

- 1.- Quin lloc ocupa el treball en la nostra vida?
- 2.- És suficient el temps que dediquem a la família? Es queixen el marit, la muller o els fills?
- 3.- Quin temps dediquem al Senyor el diumenge? Hi ha temps per al descans, el silenci interior, o és un altre dia de "treball" per a activitats que ens impedeixen fer festa?

Cites Bíbliques

- **Gn 3,19:** Et guanyaràs el pa amb la suor del teu front fins que tornis a la terra d'on vas ser tret: perquè ets pols, i a la pols tornaràs
- **Gn 2,2-3:** El setè dia Déu havia acabat la seva obra. El dia setè, doncs, va reposar de tota l'obra que havia fet. Déu va beneir el dia setè i en va fer un dia sagrat, perquè aquell dia reposà de la seva obra creadora.
- **Mt 24, 45-51:** Paràbola dels servents diligents i del servent gandul
- **1 Cor. 3,8:** El qui planta i el qui rega en fan un de sol, i cada un rebrà la seva recompensa d'acord amb el seu treball.
- **Col. 3,23:** Sigui quin sigui el vostre treball, feu-lo de cor, pel Senyor i no pels homes,

Bibliografia

- DELEGACIÓ DIOCESANA DE PASTORAL FAMILIAR. *Temes de reflexió de la VII Trobada Mundial de Famílies de Milà: La família: el treball i la festa.* Arquebisbat de Barcelona.
- SEGURA MORALES, MANUEL. *Enseñar a los hijos a convivir.* Ed. Desclée de Brouwer. 2011.

Barcelona, Maig de 2012